

rummer. Det vilde være mig kært, om jeg kunde gøre mine Medmennesker forstandigere — mange Mænd anvender jo megen Tid af deres Liv derpaa, de søger i Skrift og Tale at gøre deres Medmennesker forstandigere —, men det er umuligt, hvor der foreligger, hvad man paa Fransk kalder „parti pris“, altsaa at man har taget sit Parti i Forvejen. Jeg gaar nemlig ud fra, at det konservative Folkeparti for overhovedet at gøre sig gældende som Oppositionsparti maatte tage denne — hvis jeg skulde bruge det efter min Mening rigtige Ord — afsindige Stilling overfor de Skattelovforslag, som er fremsatte af Finansministeren, og som oven i Købet for en stor Del tilfredsstillende dets egne tidligere og stadig udtalte Fordringer. Naar et Parti tager en saadan Stilling, kan det partipolitisk ikke være mig ukært. Men da jeg altid har ønsket, at de Skattelovforslag, som jeg Gang efter Gang har maattet fremsætte for den høje Rigsdag, kunde vedtages med Enstemmighed, vil jeg endnu bevare et Haab om, at det maa lykkes ogsaa i det høje Landsting. Jeg kan bevare et Haab om det, fordi man skal gaa ud fra, at en højere Forstand raader i Landstinget end i Folketinget; det er noget, man flere Gange har hørt fremhæve af det konservative Folkeparti under Grundlovsforhandlingen, at det var der, den egentlige Visdom skulde bo. Altsaa vil jeg haabe, naar jeg kommer til Visdommens Kilde ovenover, at den vil flyde saaledes, at de Ønsker, jeg har om mere Indtægt for Statskassen, kan i alt Fald for en stor Del blive opfyldt.

Wulff: Maa jeg for en Sikkerheds Skyld sige til den højtærede Finansminister, at jeg hverken har givet nogen Antydning eller har haft Bemyndigelse til at give nogen Antydning af, at Behandlingen af de Skattelovforslag, der er Tale om, vil blive, hvad Ministeren kalder, fornøftigere eller mere imødekommende i Landstinget. Jeg har udtalt, at der neppe er nogen Grund til at antage, at de saa sent fremkomne Oplysninger vil kunne gøre den Virkning, som de vilde have gjort, hvis de var fremkommet paa et tidligere Tidspunkt, den Gang, da Lovforslagene blev fremsat.

Maa jeg hertil føje den Bemærkning, at den højtærede Minister vistnok gjorde rigtigt i at opgive alle Teorier om, at mit Parti handler af Hensyn til Presse og Modpresse og meget andet fremfor efter sin egen Anskuelse; det er Ting, der vil tage sig ud, naar Ministeren træder tilbage i sin tidligere Stilling som Journalist, saa vil de gøre sig som Smaadrillerier, men jeg tror ikke, de gør sig nær saa godt her i Tinget fra Finansministerens Plads.

Finansministeren (Brandes): Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgekreds (Wulff) sagde for anden Gang, at disse Oplysninger var fremkommet for sent til at paavirke Behandlingen her i Tinget. Da det Udvalg, der er nedsat angaaende Skattelovforslagene, endnu ikke har gjort noget af dem færdigt, end ikke har valgt Ordfører for noget af dem og heller ikke er fremkommet med Ændringsforslag overfor Finansministeren, er det for almindelig dødelige mærkeligt, at Oplysningerne, hvis de virkelig har Betydning — og det synes det ærede Medlem jo at tillægge dem —, ikke skulde faa Betydning for det Udvalg, der sidder. Da det konservative Folkeparti ønskede Oplysninger, er det mærkeligt, at man ikke har rettet nogen Forespørgsel til Finansministeren om saadanne Oplysninger, som jeg her har givet, thi det kunde dog være sket hurtigt, og hvis Oplysningerne var tilfredsstillende, vilde det konservative Folkepartis Stilling kunne ændres. For mig staar det saaledes, at det er spildte Ord paa Balle Lars; om jeg saa giver Oplysninger fra i Dag til i Morgen, tror jeg ikke, det vil gøre noget Indtryk paa det ærede Medlem, lige saa lidt, som hvis jeg havde givet dem for en Uge siden. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlems Optræden var noget, som var besluttet i Gudernes Raad, og Partiets Stilling kan ikke ændres, i alt Fald ikke i dette Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 66 Stemmer.